

26. První a druhá pečeť

Zj 6,1-8

- 1 Tu jsem viděl, jak Beránek rozlomil první ze sedmi pečetí, a slyšel jsem, jak jedna z těch čtyř bytostí řekla hromovým hlasem: "Poď!"
- 2 A hle, bílý kůň, a na něm jezdec s lukem; byl mu dán věnec dobyvatele, aby vyjel a dobýval.
- 3 Když Beránek rozlomil druhou pečeť, slyšel jsem, jak druhá z těch bytostí řekla: "Poď!"
- 4 A vyjel druhý kůň, ohnivý, a jeho jezdec obdržel moc odejmout zemi mír, aby se všichni navzájem vraždili; byl mu dán veliký meč.
- 5 Když Beránek rozlomil třetí pečeť, slyšel jsem, jak třetí z těch bytostí řekla: "Poď!" A hle, kůň černý, a jezdec měl v ruce váhy.
- 6 A z kruhu těch čtyř bytostí jsem slyšel hlas: "Za denní mzdu jen mírka pšenice, za denní mzdu tři mírky ječmene. Olej a víno však nech!"
- 7 A když Beránek rozlomil čtvrtou pečeť, slyšel jsem hlas čtvrté bytosti: "Poď!"
- 8 A hle, kůň sinavý, a jméno jeho jezdce Smrt, a svět mrtvých zůstával za ním. Těm jezdcům byla dána moc, aby čtvrtinu země zhubili mečem, hladem, morem a dravými šelmami.

Zde jsou uvedeny důsledky smlouvy, které přináší neposlušnost. Je připomenuto také Zj 5, kde Beránek drží v ruce knihu se sedmi pečeti. Rozlamuje pečeti, aby mohl otevřít knihu. Představa otevřené knihy přináší obrovskou radost pro celý vesmír. Když rozlamuje pečeti, dějí se na zemi konkrétní události.

První pečeť popisuje bílého koně a jeho jezdce. Živá bytost, která ovládá tohoto jezdce, promluvila hromovým hlasem. V předchozích kapitolách jsme mluvili o tom, že každá ze čtyř bytostí má různou tvář. Jedna má tvář lva, další osla, další člověka a další orla. Která z těchto tváří by mohla mít hlas jako hrom? Je to tvář jako lva. Řev lva velice připomíná zvuk hromu.

První živá bytost posílá bílého koně. Jezdec na tomto koni nese luk, jistě má i šípy. Má korunu na hlavě a vyjíždí, aby dobýval.

Jaký je účel tohoto obrazu? Tento jezdec je vybaven k boji, aby dobýval. Výklad tohoto prvního koně je rozhodující pro výklad všech ostatních. Představím vám různé výklady těchto jezdců v historii.

První pohled je **preteristický**. Tento pohled zastávají lidé, kteří nepovažují knihu Zjevení jako autentické proroctví. Tvrdí, že kniha nebyla dána Bohem, aby nám dala přesné informace o budoucnosti. Obsahuje pouze představy někoho, kdo byl sice věrný Bohu, Bohu blízký, ale ve skutečnosti neznal budoucí události, které se mají stát. Lidé zastávající preteristický pohled považují tuto scénu za doslovnou a vidí v ní vojenské dobývání v 1. století po Kr. Někteří komentátoři v tom vidí hrozbu pro římskou říši, která měla přijít odněkud z východu. Bylo zaznamenáno, že Parthové, kteří žili na území dnešního Iránu v antické Persii, jezdili na bílých koních. Takže návrh výkladu je ten, že jezdec na bílém koni symbolizuje hrozbu pro římskou říši z východu.

V předchozí kapitole jsem jmenoval důvody pro symbolický výklad jezdců. Uvedl jsem také, že pečeti zahrnují celou křesťanskou éru až po druhý příchod Ježíše Krista, nejsou omezeny pouze na první století po Kr. Preteristický pohled se svým doslovným výkladem symbolů a neporozuměním prorockého výkladu podle mého názoru není správným výkladem pro tuto pasáž.

Další výklad je ten, že jezdec na bílém koni je Kristus a reprezentuje kázání evangelia.

Jiný výklad říká, že jezdec je antikrist a bílý kůň představuje protivníky evangelia. Tento pohled předpokládá, že tak jako jiní tři jezdci přinášejí rány, tento kůň přináší také rány, a to rány vojenského dobývání, válku a těžkosti s ní spojené. Tito komentátoři ukazují na to, že luk ke střílení šípů může být ve SZ vzat jako symbol pro nepřátelské národy jako Góg nebo Babylon. Ve Zj 11 a 13 jsou šelmy, které zdolávají Boží lid a je tam použit

ten samý jazyk jako ve Zj 6. V knize Zjevení se často vyskytuje téma padělku a podvodu. Jezdec ve Zj 19, kterým je nepochybně Ježíš, se velmi liší od jezdce ve Zj 6, a proto je jezdec ve Zj 6 antikrist a jezdec v Zj 19 samotný Kristus.

Nezastávám tento výklad o falešném Kristu z těchto důvodů: Prvním je bílá barva. V knize Zjevení bez výjimky bílá barva vždy ukazuje na věci nebes - Krista nebo jeho lid. V celé knize Zjevení nenajdeme jedinou bílou věc, která by byla spojena se zlem. Jestliže se zde jedná o antikrista, potom by to bylo výjimečné. Bylo by to jediné místo ve Zjevení, které by mělo pro bílou barvu odlišnou symboliku.

Domnívám se, že symbolika tohoto koně je pozitivní symbolika, která ukazuje na Boží věci. Symbol luku může být skutečně míněn jako symbol Babylonu nebo síly Góga, avšak tento symbol je ve SZ ambivalentní, dvojznačný, neboť luk nemusí ukazovat na zlo. Ve SZ to může být také Boží zbraň. Dokonce i když nepřátelé drží luk, jsou obvykle rozdrceni Boží silou, která ochraňuje jeho lid. Takže to, že jezdec na bílém koni drží luk není rozhodující důkaz, že se jedná o antikrista.

Koruna, kterou nese jezdec, je v řečtině nazvána stefanos (od tohoto slova pochází jméno Štěpán). Tato koruna není korunou královskou. V Zj 19 nese jezdec královskou korunu, která se v řečtině nazývá diadéma. V Zj 6 je koruna korunou vítězství. Toto slovo se používalo v antickém světě pro označení odměny při olympijských hrách. Dnes bychom jako ekvivalent k tomuto slovu použili zlatou medaili, která byla předána jako uznání sportovního výkonu, nebo se může jednat o vyznamenání vojáka nebo generála za odvahu v boji. Koruna stefanos se pravidelně nachází ve Zjevení a vždy je použita ve spojení s Kristem nebo jeho lidem (v textu je pouze jedna výjimka). Takto to je také v celém Novém zákoně. Výjimka je pouze ve Zj 9. Pokud čteme o stefanos, vztahuje se to zpravidla na Krista a jeho lid.

Dobývání zní jako vojenský termín. Je třeba si však povšimnout, že do tohoto momentu se slovo dobýt, zvítězit vždy používá o Kristu a jeho lidu. Klíčovým textem je dobývání, vítězství Beránka v Zj 5. On je ten, který zvítězil, on je ten, který dobývá. Ve Zj 3,21 je napsáno, že Ježíš zvítězil. V Zj 5,5 je také napsáno, že Ježíš zvítězil. Ve Zj 6,2 se mluví o dobývání (NIV, ČEP). Všechny tři texty však mají v originále stejné řecké slovo (tak má B21, ČSP). Když vidíme tyto paralely, vidíme velkou důležitost slova dobývání ve smyslu vítězství Krista na kříži a vítězství jeho lidí díky krvi Beránka a slova jeho svědectví (Zj 12,11). Slovo dobývat není tedy použito jako negativní vojenský termín pro boj, je použito jako duchovní termín a myslí se tím dobývání, vítězství v duchovním významu.

V Mt 24 je popsána série událostí od kříže po druhý příchod. Je tam evangelium, válka, hlad a mor. Avšak evangelium se nenachází v pečetích. Můžeme ho však vidět zde v první pečetě, v jezdci jedoucím na koni. Pokud by byl tento jezdec byl zápornou postavou, pokud by toto dobývání bylo jen proléváním krve v boji, potom první a druhý kůň by byli přebyteční, protože by mluvili o stejné věci. Druhý jezdec je symbolem války a prolévání krve.

Je pravděpodobnější, že jezdec na bílém koni je Kristus a hlásání evangelia tak, jak se šíří ve světě po nanebevzetí Ježíše Krista. Ještě více rozhodující je to, že jezdec na bílém koni nezpůsobuje žádné utrpení a rány ve světě. Všichni tři ostatní jezdci způsobují rány. Druhý odnímá Zemi mír a lidé si navzájem škodí, třetí kůň způsobuje hlad a utrpení, čtvrtý kůň způsobuje nemoci a smrt. První jezdec však žádné utrpení nepůsobí.

Je pravdou, že podvod a klam je hlavním tématem ve Zjevení, avšak pokud se klam objeví v textu, je jasným způsobem čtenáři představen. Je to hlavní smysl knihy Zjevení. Chce dát naprosto jasně na srozuměnou, jakým podvodům a klamům bude Boží lid vystaven v době konce. V tomto textu však není sebemenší náznak zla, náznak toho, že by něco takového přinášel bílý kůň. Rozdíly mezi jezdcem ze Zj 6 a Zj 19 jsou vysvětlitelné z pohledu různé fáze konfliktu. Ve Zj 6 Ježíš zvítězil, může nosit korunu dobyvatele, kterou získal na kříži. Není však ještě v této fázi nesporným vládcem světa. Jsou mnozí lidé, kteří ho neuznávají jeho kralování a vládnutí v jejich životech, kteří v něho nevěří. Teprve při jeho druhém příchodu, kdy se stane absolutním vládcem

celého vesmíru, je vhodné označit jeho korunu jako diadém. Ve Zj 6 vidíme Ježíše, který již zvítězil, musí však ještě stále dobývat. Zdá se tedy jasné, že hlavní myšlenkou jezdce na bílém koni je dobývání evangeliem, tedy situace kdy se Ježíšovo vítězství na kříži uskutečňuje v každodenním životě lidí.

SZ texty, které jsou pozadím této pasáže: Abak 3,8.9:

8 Vzplanul snad Hospodin proti řekám? Zda proti řekám plane tvůj hněv nebo tvá prchlivost proti moři? Jedeš na svých ořích, tvoje vozy přivážejí spásu.

9 Luk máš připravený ke splnění přísah, daných dávným pokolením. Řekami rozpolcuješ zemi.

Zde vidíme silné verbální paralely s prvním jezdce. Koně, vítězství, luk. Sám Hospodin, Bůh SZ, jede na koni. Tento text naznačuje, že jezdec na bílém koni je jezdec od Boha, není to žádný člověk nebo antikrist, ale je to sám Ježíš Kristus.

Žalm 45,3-6

3 Ty nejkrásnější ze synů lidských, z tvých rtů se line milost, proto ti Bůh navěky žehná!

4 Boky si opásej, bohatýře, mečem, svou velebnou důstojností,

5 se zdarem do boje důstojně vyjeď za pravdu, mírnost a spravedlnost, svou pravici dokážeš činy, jež vzbudí bázeň.

6 Máš ostré šípy, národy padnou ti k nohám, zasáhneš srdce nepřátel, králi!

Žalm 45 je hlavním SZ pozadím prvního jezdce ze Zj 6. Popisuje královskou svatbu. Nový izraelský král dostává korunu a současně se žení. Je jím snad král Šalomoun, který vyjíždí s luky a šípy. Je mu přikázáno, aby vyjel vpřed do boje vítězně. Je to však vítězství pravdy, mírnosti a spravedlnosti, je to duchovní vítězství, ne vojenské vítězství, což je velice důležité pro pečeti v knize Zjevení. Je to vítězství evangelia.

Pokud je to obraz svatby a ženich vyjíždí, aby dobyl svoji nevěstu, potom je onou NZ nevěstou církev. Ukazuje to, že bílý jezdec je Kristus, který dobývá své království, svoji nevěstu, což znázorňuje také Zj 19 svatbou Beránka. Celá kniha Zjevení směřuje k velké svatební hostině, na které se Ježíš ožení se svým lidem. Ve Zj 6 Kristus shromažďuje věřící, aby je vzal domů.

Ve Zjevení je svatba budoucností, dobývání však již začalo. Jak dlouho bude dobývání trvat? Pouze na začátku křesťanské éry? Stylizace textu je „vyjel jako dobyvatel, odhodlaný k dobývání“. Je to velice progresivní, průběhový typ stylizace. Pokud se chce v řečtině vyjádřit něco, co je stále trvá, použije se např. přítomný čas. Může se však použít i participium přezenta, což je daleko silnější vyjádření pokračování děje. A právě zde je v textu participium přezenta, po němž následují slova „aby mohl dobývat“. Je to nejsilnější vyjádření průběhového děje, jakého je řečtina schopna.

Jezdec vyjel dobývat a bude tak dlouho dobývat, dokud bude co dobývat. Je to trvalý proces, který skončí, až bude vše vykonáno. Bílý kůň tedy nekončí v 1. stol. po Kr., pokračuje skrze celou křesťanskou éru, dokud neskončí jeho poslání. Z toho důvodu představuje jezdec na koni evangelium. Děj započal korunovací Krista v Zj 5 v nebeské svatyni a pokračuje dějinami až do příchodu Ježíše Krista. Jezdec na koni představuje jednu z největších zkušeností Božího lidu na této Zemi a tou je sdílení evangelia s jinými. To vše pro rozšíření království Ježíše Krista.

Druhá pečeť je v Zj 6,3.4:

3 Když Beránek rozlomil druhou pečeť, slyšel jsem, jak druhá z těch bytostí řekla: "Pojď!"

4 A vyjel druhý kůň, ohnivý, a jeho jezdec obdržel moc odejmout zemi mír, aby se všichni navzájem vraždili; byl mu dán veliký meč.

Druhá živá bytost byla podobní teleti (B21) nebo býku (ČEP, ČSP). Tele je symbolem oběti. Je zajímavé, že tento kůň také vyjel kupředu. Stejně jako první kůň vyjíždí a ovlivňuje celou zemi. Má ohnivě rudou barvu. Je o něm řečeno, že obdržel moc odejmout zemi mír. Tímto mírem je jasně míněn duchovní mír. Apoštol Pavel častokrát ve svých dopisech zdůrazňuje milost a pokoj vám od našeho Pána Ježíše Krista. Od začátku Zjevení je nabízen pokoj (Zj 1,4), kterým je pokoj Ježíše Krista. Zdá se, že tento kůň neodnímá mír ve vojenském smyslu,

ale spíše mír, pokoj evangelia. Ohnivý kůň popisuje zkušenost lidí, kteří zavrhlí evangelium, a proto ztratili pokoj. Výsledkem je to, že se začali navzájem vraždit.

Řecké slovo přeložené jako vraždit neznamena vraždit ve vojenské terminologii, ale je to obětní zabíjení, které je v knize Zjevení použito pro vyjádření smrti Krista nebo svatých. Nástrojem pro toto zavraždění je meč. Řečtina má pro meč více výrazů. Slovo použité na tomto místě je výraz, který bývá obvykle používán pro oběť ve SZ svatyni. Máme zde dva obrazy, které se navzájem mísí. Je to jazyk boje a dobývání, ale také obětní jazyk.

Jak máme rozumět této pečeti? Zdá se, že existují dva způsoby, jakými můžeme vysvětlit tuto symboliku. Zprv, že text popisuje rozdělení. Lidé jsou rozděleni tímto jezdcem na koni, stávají se nepřáteli, zabíjí jeden druhého. Mír byl odňat. Snad tedy tento jezdec symbolizuje rozdělení, které přichází, když je kázáno evangelium. Když je kázáno evangelium, někteří jej přijmou a vstoupí do Božího království, jiní jej odmítnou a tím pádem přijde rozdělení.

Druhý způsob, jak rozumět tomu textu může být, že znázorňuje pronásledování. Zabíjení v páté pečeti naznačuje, že bylo pronásledování hlavním tématem pečeti. Stejně slovo pro výraz zabít je použit také v 5. pečeti. „Spatřil jsem pod oltářem ty, kdo byli zabiti pro slovo Boží a pro svědectví, které vydali.“ (Zj 6,9) Zde je tedy možnost, že zabíjení jiných nemusí ukazovat na skutečné rozdělení mezi lidmi, jako spíše, že jde o symbol pronásledování a zabíjení svatých lidmi, kteří odmítají evangelium.

V J 16,2 je znázorněna myšlenka oběti. „Budou vás vylučovat za synagóg; ano, přichází hodina, že ten, kdo vás zabije, bude se domnívat, že tím uctívá Boha (koná svatou službu Bohu - ČSP).“ Řečtina zdůrazňuje slova svatá služba Bohu. Je to jazyk oběti kněze. Lidé si budou myslet, že tím, že budou zabíjet křesťany, uctívají a potěšují Boha. Zabíjení je důsledek rozdělení lidí na zemi, jež způsobilo evangelium.

Symbol války - ohnivý kůň - vyjadřuje důsledek odolávání knížete míru, který vyjel na prvním koni. Evangelium způsobuje rozdělení lidstva mezi ty, kdo jej přijímají a ty, kdo jej odmítají. V žalmu stejný král, který vyšel a dobyl svoji nevěstu také vyjíždí a dobývá své nepřátele. Také nese velký meč. Jezdec na bílém koni, symbol Krista a evangelia, přináší požehnání pro ty, kdo přijímají evangelium. Avšak ti, kdo jej odmítají, přináší rozdělení a odpor. Jejich důsledkem je pronásledování svatých.

SZ pozadí pro druhou pečeť: Iz 26,3 „Stvoření opírající se o tebe chráníš pokojem, pokojem, neboť v tebe doufá.“ Pokud vykládáme tyto symboly skutečně symbolicky, potom mír, který byl odňat ze země, je mír evangelia. Je to mír a pokoj, který přichází tehdy, když lidé důvěřují Bohu a Beránkovi, který byl obětován.

Iz 57,20.21:

20 Svěvolní budou jak vzedmuté moře, které se nemůže uklidnit, jehož vody vyvrhují špínu a kal.

21 Nemají pokoj svěvolníci," praví můj Bůh.

Zde je vidět jasný kontrast mezi těmito dvěma pasážemi v knize proroka Izajáše. Ti, kdo důvěřují Bohu, prožívají dokonalý mír, svěvolníci však nemají žádný pokoj. V NZ smyslu je pokoj dosažen pouze díky vztahu s Ježíšem Kristem. Bez tohoto vztahu lidé nenacházejí pokoj.

První jezdec symbolizuje šíření evangelia, druhý jezdec znázorňuje opozici tomuto evangeliu a ztrátu pokoje.

Zabíjení jednoho člověka druhým připomíná také jazyk Sd 7,22, kde je příběh Gedeóna. Když zazněl zvuk polnice, Bůh způsobil v táboře Midjánců takový zmatek, že začali obracet meč jeden proti druhému. Gedeón a jeho armáda vůbec nemusela bojovat.

Další příklad je Ex 32,27. V táboře Izraelitů se vyskytl hřích a Lévijsi jej měli vymýtit. Text říká: „zabijte každý svého bratra, každý svého přítele, každý svého nejbližšího.“ Je to hrůzný obraz chvíle, kdy zabíjení v izraelském táboře zabíjel jeden druhého. V tomto případě ti, kteří byli věrni Hospodinu, měli vybit nevěrné.

Iz 19,2: "Popudím Egyptany proti Egyptánům a bude bojovat bratr proti bratru a přítel proti příteli, město proti městu, království proti království."

V Za 14,13 útočí Boží nepřátelé jeden na druhého, když Bůh zakročí.

Jaký má význam toto pozadí druhé pečeti? Podporuje myšlenku, že druhý kůň vyvolává zmatek a opozici v těch, kdo odporují evangeliu. Eventuálně by mohl také znázorňovat Boží soud jako v Ex 32,27, spíše však popisuje přirozený důsledek zavržení evangelia. Bude to ještě jasnější, když se podíváme na NZ pozadí jezdce na ohnivě rudém koni. V NZ je jasně řečeno, že evangelium lidi rozděluje.

2K 2,14-16 říká, že evangelium přináší ochutnávku života i smrti. „Jedněm jsme smrtonosnou vůni vedoucí k záhubě, druhým vůni životodárnou vedoucí k životu.“

Jan 3,18-21 říká, že jsme souzeni evangeliem podle toho, jak na něj odpovíme.

Mt 10,34-36:

- 34 Nemyslete si, že jsem přišel na zem uvést pokoj; nepřišel jsem uvést pokoj, ale meč.
- 35 Neboť jsem přišel postavit syna proti otci, dceru proti matce, snachu proti tchyni;
- 36 a nepřitelem člověka bude jeho vlastní rodina'.

Ježíš nepřišel přinést pokoj, ale meč. Přišel přinést rozdělení mezi lidmi, ne proto, že by si rozdělení přál, ale proto, že rozdělení je přirozeným důsledkem zavržení evangelia.

Kdykoli je představen Kristus a jeho evangelium, přichází pokušení: „Když přijmu Krista, co si o mně pomyslí sousedé, moje rodina, příbuzní, přátelé?“ Pokud je evangelium vzato vážně, může přinést rozdělení tam, kde dříve nebylo, neboť je to nesmírně důležité rozhodnutí.

L 12,51-53:

- 51 Myslíte, že jsem přišel dát zemi pokoj? Ne, pravím vám, ale rozdělení!
- 52 Neboť od této chvíle bude rozděleno v jednom domě pět lidí: tři proti dvěma a dva proti třem,
- 53 budou rozděleni otec proti synu a syn proti otci, matka proti dceři a dcera proti matce, tchyně proti snaze a snacha proti tchyni."

Toto nejsou příjemné texty, ale jsou součástí Bible. Říkají nám, že pokud vezmeme Bibli vážně, mnozí lidé nám nebudou rozumět. Řeknou nám, že si mysleli, že jsme jejich přátelé, ale nyní si nejsou tímto jisti. Jeden z důsledků evangelia je rozdělení.

Několik duchovních ponaučení na základě prvních dvou jezdců:

1. Násilí je důsledkem odmítnutí evangelia. Co je evangelium? Je nepodmíněným přijetím díla Ježíše Krista lidmi. Násilí je opakem. Objevuje se, když neuznáváme jiné lidi, když jim nedovolíme být těmi, kým chtějí být. Boží vůlí je, aby nebylo násilí, avšak když lidé odmítají evangelium, začínají stanovovat druhým lidem podmínky, jak se mají chovat. Násilí je častokrát důsledkem toho, že lidé chtějí kontrolovat chování a činy jiných lidí. Zatímco nám evangelium nabízí nepodmíněné přijetí v Kristu, pokud Krista nepřijmeme, dostaneme se do situace, že jednoho dne budeme souzeni Bohem kvůli tomu, jak jsme jednali s ostatními. Násilí je tedy důsledkem zavržení evangelia. Ať je to násilí těch, kdo zavrhuje Boha, nebo násilí, které musí být vynaloženo, aby byli zachráněni slabí a utlačovaní.

2. Podle knihy Zjevení již byla rozhodující bitva svedena Ježíšem Kristem na kříži. Události, které se od té doby dějí na světě, jsou důsledkem tohoto vítězství.

3. Rozhodující otázkou dnešní doby je, jestli budeme na vítězné straně. Jestliže je již vítězství jisté a bylo již vybojováno, nejdůležitější otázkou našeho života zůstává, jak na něj odpovíme, jak odpovíme tomu, kdo jej vybojoval. Kniha Zjevení nám nabízí podrobné informace, abychom věděli, kdo je vítězem. Chce nás také povzbudit k vítěznému životu v nové perspektivě a povzbudit také k tomu, abychom činili správná rozhodnutí.
4. Ohnivý kůň však znázorňuje, že vítězové na konci nebudou nyní vypadat jako vítězové. Vítězové v konečném a věčném smyslu budou často pronásledováni, vysmíváni, budou rozdělovat. Pokud budeme jednat jen podle našich smyslů a budeme dělat to, co sami považujeme za správné, jednou se můžeme ocitnout na špatné straně. To proto, že dnešní vítězové nejsou konečnými vítězi.
5. Musíme být připraveni na tragickou možnost, že když se rozhodneme následovat Krista, přijdeme o svou rodinu a přátele. Nejsme však jediní, komu se to může stát. Evangelium je úžasná zpráva, nezabrání však rozdělení, které přichází jako odpověď na jeho zvěstování. Budou ti, kdo evangelium zavrhnou. Některé rodiny se rozdělí. Pokud se to stane, měli bychom dělat vše, co je v našich silách, aby mohly být vztahy opět v pořádku. V některých případech však zjistíme, že to není možné. Je tomu tak, když se evangelium dostane do konfliktu s hříchem a opozicí proti Bohu.
6. Pokud prožijeme zklamání a ztratíme některé vztahy, uvědomíme si, jak důležité je chodit s Bohem. Uvědomíme si, že obdržíme budoucí dědictví. Věčný život se nedá najít v tomto hříšném světě, dá se najít pouze ve světě budoucím. Abychom obdrželi věčné dědictví, musí být naše úmysly a činy neustále v souladu se světem, který teprve přijde.